

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 6554/04
04.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: мр Јадранке Ињац, председника већа, Боривоја Буњевачког и Зоје Поповић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца "П" ДОО, кога заступа пуномоћник М., адвокат, против решења туженог Министарства, у предмету пореза на оружје, у нејавној седници већа одржаној дана 4. 11. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба се УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства, којим је тужиоцу утврђен порез на регистровано оружје за 2004. годину у износу од 607.800,00 динара.

У тужби којом побија законитост оспореног решења због погрешне примене материјалног права, пуномоћник тужиоца истиче да тужилац није порески обвезник спорног пореза с обзиром да је као предузеће за физичко техничко обезбеђење, сходно чл. 17. Закона о оружју и муницији, набавио оружје и муницију ради обављања регистроване делатности на основу одобрења надлежног органа. Како то оружје није намењено за личну безбедност, већ искључиво ради обављања регистроване делатности, сматра да тужилац треба да буде ослобођен плаћања тог пореза, па предлаже да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао при наводима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу као неосновану одбије.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, тужени је одлуку као у диспозитиву истог донео са разлога што је нашао да је правилно поступио првостепени орган када је ожалбеним решењем тужиоцу утврдио порез на регистровано оружје за 2004. годину. Ово стога што је на основу података добијених од Министарства унутрашњих послова Републике Србије за 2004. годину утврђено да тужилац има одобрења, издата од стране надлежног органа, за држање ... комада оружја и муниције за обављање делатности, односно активности. Како тужилац није државни орган или организација, тужени налази да је правилно првостепени орган закључио да тужилац не испуњава услове прописане чл. 25. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара, па га је правилно обавезао предметним порезом.

Међутим, Врховни суд налази да се овакав став управних органа не може прихватити као правилан, с обзиром да је одредбом чл. 25. ст. 1. тач. 1. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара ("Службени гласник РС", бр. 26/01...43/04) прописано да се порез на регистровано оружје не плаћа на оружје регистровано за потребе обављања посла у државном органу или организацији (службено оружје). Из ове законске одредбе произлази да законодавац није изричито предвидео да организација мора бити само државна, како то иначе погрешно тумаче закон оба управна органа. Ово посебно што у списима постоји одобрење Министарства унутрашњих послова Републике Србије дато тужиоцу за држање оружја за обављање делатности, односно активности, као и потврда МУП-а Републике Србије, бр. ... од ... године, које је приложено уз тужбу, да тужилачко предузеће поседује регистровано оружје за потребе обављања основне делатности, односно пружања услуга за послове физичко техничког обезбеђења, а што указује да тужилац не може бити обвезник пореза на регистровано оружје по чл. 23. наведеног Закона с обзиром да исто не користи за личну безбедност.

Имајући у виду наведене законске одредбе, по оцени Врховног суда порез на регистровано оружје се не плаћа не само на оружје регистровано за потребе обављања посла у државном органу, већ и на оружје регистровано за потребе обављања основне делатности, односно активности сваке регистроване организације, односно другог правног лица.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу уважио и поништио оспорено решење одлучујући као у диспозитиву на основу одредбе чл. 41. ст. 2. а у вези одредбе чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима. Тужени орган је у поновном

поступку везан правним схватањем и примедбама суда у погледу поступка на основу одредбе чл. 61.
истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 4. 11. 2005. године У. 6554/04

Председник већа-судија,

мр Јадранка Ињац, с.р.

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

За тачност отправка

СШ